

ΔΕΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Χριστέ μου, δόσ'τον τή χαρά, τή μόνη πού μπορούσες
Νά σοῦ ζητήσῃ ἀπάνω ἐκεῖ νοσταλγικά ἡ ψυχὴ του,

Νῦναι τὰ βράχια στό γκομεῦ βαθῶν κουφλισμένα,
Νᾶχη σοσιόσι ἡ θάλασσα στήν ἀμμουδιά τὰ φύκια,

Νῦναι οἱ νησιώτισσες οἱ γοῆρες κι' οἱ νῆες οἱ πεθαμένες,
Αὐτές πού τις θλιμμένες τους μῦς ἔλεγε ἱστορίες,

Κι' ἔσ'τερη ἀκόμα νῦναι ἑλῆς, καί νῦναι κυπαρίσσια
Συνημένα νῦναι καί τὸ φῶς τ' ἀγρὸ νὰ προσκυνᾶνε,

Δόσ'τον Χριστέ μου, τὴ στεγνὴ χαρὰ νὰ ἰδῇ καί πάλι,
Τὴ γνώσῃμ' του τὴ ζωὴ κοντὰ σ' ἀκουθαλάσσι,

Λάμπρος Πορφύρας

ΕΚΑΤΟΜΒΗ

Βαθὺ τὸ χέρι τοῦ Καιροῦ καί τῶριξε τὸ σπῆτι.
Παλιές, καλὲς τοικοκυρές, τὰς δευτέρες οὐλές.

Κ' ἦρθε ἡ Ζοὴ κι' ἀρώτησε τάχα τὸ ποῦ, τὸ ποῖο ;
Κι' ἔτσι, πού ἡ μὴμ' ἰκοῦμ' τρεπες, νὰ θνηθῇ στό χέρι,

Μὰ ἐγώ, καιροί, σὲ πείσμα σας, μὲ τῆς καρδιάς τῆ χάρη,
παλάτι τὸ ξανάτρεξα τὸ σπῆτι μὴ βοραδιά.

Αθ. Κυριαζῆ;

ΕΠΕΑ... ΜΗ ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ !

Ἐφεξῆς, χάρις εἰς νεοτάτην ἐφεύρεσιν, θὰ εἶνε δυνατόν νὰ φω-
τογραφῶνται τὰ... τηλεφωνήματα. Θὰ ἐπιτυγχάνεται αὐτὸ μὲ ἓνα

Κάθε λέξις πού περνᾶει ἀπ' τὸ ἀκουστικὸ μεταβιβάζεται ἀμέ-
σως σ' ἓνα ἄλλο λεπτότατον μηχανήμα ὅπου ἡ ἠλεκτροκίνη δόνησις

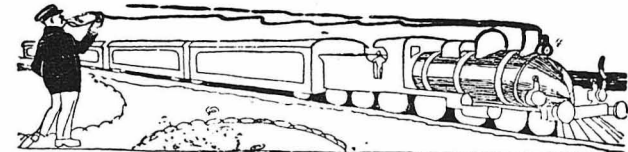
Καὶ ὅμως ὅλες αὐτές τὶς ἡμέρες, πού ἔμειναν στὴ Βενετία καί
ὅλον τὸν ἄλλο καιρὸ, πού ἔζησαν στὸ Παρίσι, τὸ ἴδιο κενὸ ἔν-
νοιοθᾶν πάντα στὴν ψυχὴ τους, ἡ ἴδια ἐκείνη ἀνάμνηση τυραν-
νοῦσας πάντα τὴ σκέψῃ τους...

Τὶ εὐτυχισμένο ζευγάρι ἔλεγε ὅλος ὁ κόσμος πού τοὺς ἔβλεπε.
Θάνατι χωρὶς ἄλλο δυὸ ἐρωτευμένοι, πού περνᾶνε ἐδῶ τὸν πρῶτο
μῆνα τῆς ἀγάπης τους...

Ἦταν στιγμὲς πού ἔκλαιγαν καί οἱ δυὸ, χωριστὸ ὁ ἓνας ἀπ'
τὸν ἄλλον, ἐκλαίγον γιὰ κάποια εὐτυχία πού πέρασε, γιὰ κάτι, πού
ποτέ δὲν μπορούσε νὰ ξαναγυρῆσιν στὴν ψυχὴ τους...

Στὴν καρδιά καί τὸν θυμὸν αὐτῶν νεαρῶν συζύγων, ἡ θλίψις
εἶχε στήσει γιὰ πάντα τὴ φωνὴ τῆς...

Michel Hirsch

ΙΣΤΟΡΙΕΣ... ΜΙΚΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΟΥΖΟ

Ὁ περίφημος τενόρος Καρούζο ἦταν στὰ νεῖατά του ἐργάτης μη-
χανικός. Τὶς ὥρες πού δὲν εἶχε δουλειὰ πῆγαινε στὸ σπῆτι του καί
τραγουδοῦσε. Ἀλλὰ στὸ ἀντικρινὸ διαμέρισμα καθόταν ἓνας πι-
ανίστας ὁ Σινάρντι, ὁ ὁποῖος γυμναζόταν τὶς ἴδιες ὥρες στὸ πιάνο
του. Καί μὴ τρομερὴ κακοφωνία ἀρχίζε τότε μὲ τὸ τραγοῦδι τοῦ
Καρούζο καί μὲ τὸ πιάνο τοῦ Σινάρντι. Καί ὁ μὲν Καρούζο διεσκέ-
δαζε μὲ αὐτὴν τὴν ἱστορία, ἀλλὰ ὁ Σινάρντι γινόταν ἔξω φρενῶν.

Ὅταν ἀντελήφθη ὁ Καρούζο πόσο πειραζόταν ὁ γείτονας του
ἀπὸ τὸ τραγοῦδι του, ἀρχισε ἐπίτηδες νὰ τραγουδᾷ δυνατώτερα.
Μιά μέρα ὁ Καρούζο εἶδε ἀξασμα νὰ μπαίηνη στὴν κάμαρή του ὁ
πιανίστας. Ἀμέσως ἔλαβε στάσιον ἀμύνης γιὰτὶ ἦταν βέβαιος πὼς ὁ
Σινάρντι πῆγαινε γιὰ καυγᾶ...

Φαντασθῆτε λοιπὸν τὴν ἐκπληξὴ του ὅταν ἀντὶ ἐχθροῦ εἶδε, τὸ
γείτονά του συγκινημένο μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλιά νὰ τοῦ προ-
τείνῃ νὰ τοῦ δώσῃ τὰ πρῶτα μαθήματα μουσικῆς...

Ἔτσι, χάρις σ' αὐτὴ τὴ σύμπτωση ὁ Καρούζο βρῆκε τὸν ἀληθι-
νὸ του δρόμο - τὸ δρόμο τῆς τέχνης πού τὸν ἐδόξασε καί τὸν ἐ-
πλούτισε.

Ο ΣΚΟΥΦΟΣ ΕΝΟΣ ΚΟΜΗΤΟΣ

Ὁ Κόμης ντὲ Σουσῆς δὲν μπορούσε νὰ ζήσει χωρὶς νὰ ἔχη στὸ
κεφάλι του παντοῦ καί πάντοτε τὸ σκούφο του. Ποῖα ἦσαν ἄραγε
τὰ θελήγτρα αὐτοῦ τοῦ σκούφου ; Μήπως ὁ Κόμης φοβόταν τὰ
οὐράματα ; Ἡ μήπως φανταζόταν ὅτι τοῦ εὐκόλυνε τὴν χώνευση ;
Κανεὶς δὲν ἔμαθε ποτέ τὴν ἀφορμὴ τῆς ἰδιοτροπίας του αὐτῆς. Τὸ
γεγονὸς ὅμως εἶνε ὅτι ἐζήτησε ὡς μόνη χάρη ἀπὸ τῆν βασίλισσα
Μαριᾶν Στουαρτ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ φορᾷ διαρκῶς τὸ σκούφο
του - ἔστω καί ἐνώπιόν τῆς. Καί ἡ ἀδεια ἐδόθη, συνταχθεῖσα ἐπὶ
μεμβράνης καί ὑπογραφθεῖσα ἀπὸ τὴν καλὴν βασίλισσαν...

Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἐτελέσθη στὸ Λονδίνο ὁ γάμος τοῦ ἀγγλοῦ
μηχανικοῦ κ. Τζῶν Κῆν καί τῆς Ἰταλίδος δεσποινίδος Λουίζας
Μινιόρα.

Ἐπὶ ἑπτὰ ὀλοκλήρους μῆνες πρὸ τοῦ γάμου τῶν οἱ νεόνυμφοι
συνηπῶτο ταχτικά στὰ μεγάλα κοσμικὰ κέντρα τῆς ἀγγλικῆς πρω-
τεύουσῃς, στους χορούς, στίς ἐορτές. Ὅσοι τοὺς ἔβλεπαν τοὺς
ἐχάιροντο γιὰτὶ ἦταν ἓνα ταριχασμένο ζευγάρι, ἀλλὰ ἀπορούσαν
γιὰτὶ δὲν τοὺς ἔβλεπαν ποτέ ν' ἀναλλάσσον μὴ λέξη. Ἡ ἐκπληξὶς
μάλιστα τοῦ κοσμικοῦ Λονδίνου ἐφθασε στὸ κατακόρυφον ὅταν,
ἐνῶ εἶχαν γίνῃ γνωστοὶ οἱ ἐπίσημοι ἀρραβῶνες τῶν, τοὺς ἔβλεπαν
νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν ἀκόμα κ' οἱ δυὸ τὴν ἴδια βουβαμάρα.

Ἐπὶ τέλους κάποτε ἐλύθη τὸ μυστήριον. Ὁ γαμπρὸς δὲν ἤξερε
γρὸ ἰταλικά, ἐπίσης κ' ἡ νύμφη δὲν ἐσκάμπαζε οὔτε λέξη ἀγγλικά.
- Μὰ πὼς μπορούτε νὰ ζῆτε χωρὶς νὰ μιλάτε ; ρώτησε μὴ μέ-
ρα τὴν ἰταλίδα ἓνας πολὺγλωσσος κύριος.

- Φαντάζεστε λοιπὸν, ἀπάντησε μὲ χαμόγελο ἐκείνη, ὅτι ἔχει
ἀνάγκη ὁ ἔρωτας ἀπὸ λόγια ;
Καί πράγματι τὸ ζευγάρι αὐτὸ εἶνε τὸ πιὸ εὐτυχισμένο τοῦ κό-
σμου. Συνεννοεῖται θαυμάσια μὲ τὴ γλῶσσα τῆς ἀγάπης, ἐνῶ ἂν
μιλοῦσαν ἄλλη γλῶσσα δὲν θὰ μπορούσαν ποτέ νὰ συνεννοηθοῦν.
Ὅπως συμβαίνει μὲ τόσα ἄλλα ἀντρώγωνα...

ΟΙ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Οἱ περισσότεροί ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἄνδρες ἀγαποῦσαν μὲ τρέλλα
κάποιον... ἴσω.

Ὁ Νευτών εἶχε ἓνα σκύλλο, τὸν Ντιανὰν πού τὸν ἐλάτρευε. Ὁ
Ντιανὰν τόσο πολὺ σεβόταν τὶς ἐφευρέσεις τοῦ ἐνδόξου κυρίου του
πού κάθε φορὰ πού τοῦ τύχαινε εὐκαιρία καταξέσκιζε μὲ λίσσα τὸ
χειρόγραφο του καί κατὰ προτίμησιν ὄσα εἶχαν γραμμέτους
πολλοὺς ἀριθμούς. Ἐννοεῖται ὅτι αὐτὸ δὲν ἐμποδίζε τὸν Νευτώνα
νὰ ἐνθουσιάζεται μὲ...τὴν ἐξυπανάδα τοῦ σκύλλου του.

Ὁ Μαζαρίνος πάλι εἶχε μὴ μικρὴ μαϊμού πού τὴν ἀγαποῦσε
τόσο πολὺ ὥστε ὅταν τοῦ ψόφησε πῆγε νὰ πειθῆν κ' αὐτὸς ἀπ'
τὴ λύπη του. Κλειστέχη στὴν κάμαρά του χωρὶς νὰ τρώῃ μὴν ὀλο-
κλήρη βδομάδα καί ἔκλεισε μὲ λυγμούς σάν νὰ τοῦ εἶχε τύχει ἡ με-
γαλύτερη συμφορὰ.

Ὁ Δουμάς, πατήρ, πιὸ πρωτότυπος ἀπ' τοὺς ἄλλους ἦταν πα-
ραφόρος ἐρωτευμένος μ' ἓνα... γεράκι, μὲ τὸ ὅποιο συχνότατα ἔκα-
νε τὴν ἐμφανισὴ του στους δρόμους τῶν Παρισίων. Τὸ εἶχε δεμέ-
νο μὲ μὴ μικρὴ ἀλυσίδα καί σ' ὅλο τὸν περίπλοτο γιὰ νὰ μὴ φω-
νάζῃ τὸ ἐτάιζε κρέας ψητὸ, ἀπ' τὸ ὅποιο πρὶν βγῆ ἀπ' τὸ σπῆτι
εἶχε τὴν πρόβλεψη νὰ γεμίξῃ τὶς... τοσέπες του.